

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ

Μία σκηνή τοῦ ἀτελευτήτου κρητικῷ δράματος, τοῦ ἀπὸ αἰώνων ἐκτυλισσομένου καὶ αἰωνίως οἱμοί! ἀσυμπληρώτου, σκηνή βαθέως συνταράξασα μυριάδας ὄχι μόνον Ἑλληνικῶν ἀλλὰ καὶ ξένων καρδιῶν, ἑκατομμύρια δὲ ὀφθαλμῶν. ὑγράνασα, ἔρχεται πάλιν ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ δίκαιον τοῦ ἀσθενεστέρου καὶ ἡττώμενον κατὰγει τοὺς θριάμβους του, ὡς ἐκπέμπει τὰς λάμπεις του ὁ φωτοστέφανος, ὁ περιβάλλων τὰς κεφαλὰς τῶν μαρτύρων.

«...Παρ' ὅλην τὴν ἐξωτερικῶς ἐπιδεικνυομένην ἀπάθειαν στρατιωτῶν ἐκπληρούντων διαταγὴν, βαθεῖα ἐγνώσθη ὅτι ἦτο, (ὡς ἔγραψαν ἡμῖν ἐκ Χανίων), καὶ μέχρ' ὁδύνης φθάνουσα ἡ συγκίνησις τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαδοῆτος διπλωματικῆς ἀποφάσεως, πᾶν δὲ κτύπημα τοῦ πελέκεως, ὅπερ οἱ πτωχοὶ καὶ ἀθῶοι ὀπλῖται, —οἱ ἐκπροσωποῦντες ἐν τοσοῦτ' ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ὑπερτάτην σύγχρονον ἀνθρωπίνην καὶ δὴ Χριστιανικὴν ἰσχύϊν, —κατέφερον ἐκ περιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περιλαλήτου κοντοῦ, ἐφ' οὗ τέως ὑψοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, πᾶν κτύπημα ἐθεώρουν αὐτοὶ οὗτοι ὡς πλῆγμα κατ' ἀδελφοῦ, ὡς αἱματηρὰν συνειδήσεως τύψιν, ὡς αἰσχος στίγμα αἰώνιον....»

Χαῖρε λοιπόν, δίκαιον, ὅπερ καὶ καταπατούμενον ἐξαγιάζεις τὰ θύματα καὶ καταισχύνεις τοὺς σφαγιαστάς. Χαῖρε, δίκαιον, ὅπερ καὶ συντριβόμενον στεφανοῦσαι διὰ δάφνης. Χαῖρε δίκαιον, ὅπερ καὶ ψυχορραγοῦν ἐμπνέεις τὸν τρόμον εἰς τὴν καταβαλοῦσαν σε δύναμιν τοῦ ἰσχυροτέρου. Καὶ χαῖρε ἡ μεγαλομάρτυς νῆσος, ἥτις ἀφοῦ εἶδες ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς στεφάνους νὰ περιβάλλουν τὴν σεπτὴν σου κορυφὴν, ἀπὸ τοῦ δαφνίνου τῶν ὑπερόχων νικῶν μέχρι τοῦ ἀκανθίνου τῶν ἀνεκδιηγῆτων μαρτυρίων, εἶχες τὴν τύχην τὴν ζηλευτὴν νὰ προκαλέσῃς καὶ ἰδῇς τὴν τοιαύτην κοσμοϊστορικὴν ἀληθῶς ἦτταν τεσσάρων μεγάλων Δυνάμεων, κυπτουσῶν ἐξ ἐντροπῆς διὰ τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ἀνυποκρίτων ἐκείνων ἀντιπροσώπων των πρὸ τοῦ καταπατουμένου δικαίου σου, οὕτως δὲ ἐνθυμεῖται ὁ κόσμος μᾶλλον περιπαθῇ συντριβὴν, ἀλλ' οὐδὲ μεγαλοφωνοτέρα ἀναγνώρισιν.

Οὐδ' ὅτε ὡς ἴση πρὸς ἴση παλαίσασα ἐνικᾶσο ὑπὸ τῆς κοσμοκρατείας Ρώμης, καθίστας δὲ τόσον ὑπερήφανον ἐπὶ τῇ ἡττῇ σου τὸν Μέτελλον, ὥστε κομπάζων οὗτος νὰ ἐπονομασθῇ Κρητικός, οὐδ' ὅτε ὑψοῦσα τὴν σημαίαν τοῦ Ἁγίου Τίτου ἔρριπτες τὸ χειρόκτιον εἰς τὴν ἄλλην κοσμοκράτειραν τοῦ Ἀδρία, οὐδὲ ὅτε οἱ παγκόσμιοι στόλοι ἐκανονιοδόλουν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ μίαν δρᾶκα ἀόπλων, ἀλλὰ μὴ ὑποχωρούντων τέκνων σου, οὐδὲ τότε τὸ δίκαιόν σου ὡς ἀσθενοῦς ἡξιώθη παρομοίας τιμῆς, ὅταν σοὶ ἐξεδήλωσε καὶ ἀνεγνώρισε τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἡ Εὐρώπη κατὰ τὴν ἀλήστου μνήμης πρωίαν τῆς 5 Αὐγούστου 1909.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δωδεκάτη,
(Ματθ. Κεφ. ιθ'. 16—24)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν¹ ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ²Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ Ποίᾳς; ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε. Τό, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ³ Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκολώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν,⁴ ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι! Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς. Παρ' ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Σημειώσεις.

1) Τί ἀγαθόν = Φρονῶν περὶ ἐαυτοῦ ὅτι ἐκ νεότητος ἐπλήρωσε τὸν νόμον, ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἕτερον τι ἀγαθὸν ἔργον πρὸς τελείωσιν αὐτοῦ. 2) Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός = Φρονῶν ἐαυτὸν ὁ νεανίσκος ἀγαθόν, δὲν πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἐν τούτοις ἀποκαλεῖ αὐτὸν ἀγαθόν καὶ ἐπιτιμᾶται λοιπὸν ὑπὸ τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ, καὶ νοθεύεται ὅτι οὐδεὶς ἀγαθὸς πλην τοῦ Θεοῦ. 3) Τί ἔτι ὑστερῶ = Κατὰ τί ἀπολείπεται τοῦ πλήρους μέτρου τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης; 4) Κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν = Τὸ ἀδύνατον παρίσταται διὰ τῆς εἰκότος ταύτης. Δαμνάνεται δὲ τὸ μέγιστον γνωστὸν φορητὴν ζῶον, καὶ λέγει ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ διέλθῃ τοῦτο διὰ τῆς σμικροτάτης γνωστῆς ὁπῆς τῆς βελόνης ἢ σωθῇ τὸν πλούσιον.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΚΟΛΑΚΕΙΑ

Ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ πάντοτε ν' ἀποβαίῃ καλῶτερος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι. Καὶ θέλει πάντοτε νὰ τὸν θεωροῦν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τέλειον. Εὐχαριστεῖται λοιπὸν ν' ἀκούῃ πάντοτε διασημιζόμενας τὰς ἀρετὰς τὰς ὁποίας ἔχει, ἀλλὰ καὶ περισσότερον ἐκείνας τὰς ὁποίας δὲν ἔχει. Καὶ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ ταύτην ἀμείβει ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος δι' εὐνοίας πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐκθειάζει. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐτελής, ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀγαπῶν τὸ ψεῦδος καὶ μισῶν τὴν ἀλήθειαν, ὁ ἄνθρωπος ὁ θέλων

συνήθως τὸ κακὸν τοῦ πλησίον τοῦ ἐπωφελεῖται ἐκάστοτε τῆς κουφότητος καὶ ἀδυναμίας τοῦ ἄλλου, καὶ προσπαθεῖ δι' ὧσιν δὴποτε περισσοτέρων ἐγκωμίων ἀνυπαρκτῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὖνοιαν καὶ τὰ δῶρα αὐτοῦ. Καὶ ἡ πράξις αὕτη καλεῖται κολακεία. Καὶ εἶναι ἡ κολακεία διὰ μὲν τὸν κολακευόμενον ἀφορμὴ δυστυχίας καὶ ἡθικῆς ἐξαχρείωσης, διὰ δὲ τὸν κολακεύοντα ἀφορμὴ ἐξουτελισμοῦ καὶ ταπεινώσεως. Ὁ κολακευόμενος μὴ δυνάμενος νὰ γινώσκῃ τὰς ἰδίας ἐλλείψεις, καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διόρθωσιν αὐτῶν ἐπαυξάνει καὶ τὰς τροφοδοτούμενας ὑπὸ τοῦ θαυμασμοῦ τὸν ὁποῖον καθ' ἐκάστην ἀκούει περὶ αὐτοῦ. Καὶ συνηθίζει τὸσον πολὺ εἰς τὴν ψευδῆ ταύτην κρίσιν τῶν ἄλλων καὶ εἰς τῆς κολακείας τὴν ἀτμόσφαιραν, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀκούσῃ πλέον τὴν ἀλήθειαν, δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ἑαυτὸν πταίοντα· δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ἑαυτὸν ἀμαρτάνοντα. Καὶ ἐξοργίζεται, καὶ γίνεται μανιώδης, καὶ προκαίνει μέχρις ἀδικίας ὅταν συναντήσῃ ἀνθρώπον φιλαλήθη, ἔχοντα τὸ σθένος νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς αὐτὸν τὰ σφάλματά του, καὶ τὴν διόρθωσιν αὐτῶν. Ὁ κολακεύων πάλιν ἐξαναγκάζει ἑαυτὸν εἰς τὴν τῶν ταπεινώσεων καὶ ἐξουτελισμῶν ὥστε ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ τελείως ἀλλοιοῦται, καὶ ὁ δυστυχὴς καθίσταται ἐντελὲς ἀσυνείδητος καὶ ἀχαρακτήριστος. Καὶ γίνεται ἀπεχθόστατος ὁ κόλαξ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἥτις μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται ὡς ὄφιν ἰοβόλον αὐτόν. Ὁ κόλαξ καὶ συκοφαντεῖ, καὶ διαβάλλει πάντα ἀνθρώπον παρὰ τῇ κολακευομένῳ ἵν' ἀρέσῃ εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ σήμερον διὰ τοῦ Εὐαγγελίου γνωρίζομενος ἡμῖν ὡς ζητήσας παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ὁδηγίας σωτηρίας, ἵνα καταστήσῃ εὐμενὴ εἰς ἑαυτὸν τὸν Κύριον, ἀποκαλεῖ αὐτὸν ἀγαθόν. Καὶ ὁ Κύριος, καρδιογνώστης βλέπει τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος, πατάσσει αὐτὸν διδάσκων ὅτι δὲν ὀφείλει ν' ἀποδίδῃ ἐπαίνους θεοῦ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἐκλαμβάνει ὡς ὁμοίους αὐτῷ ἀνθρώπους. Ὡς ὁ Κύριος καὶ πᾶς ἐχέφρων ἀνθρώπος ὀφείλει ἐκ σεβασμοῦ πρὸς ἑαυτόν, καὶ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους ν' ἀποκρούῃ πάντα ἔπαινον, τὸν ὁποῖον ἡ κολακεία ἀπευθύνει πρὸς αὐτόν. Οὕτω θὰ φανῇ ὅτι ὄντως εἶναι ἄξιος ἐπαίνων, ἀλλ' ἐπαίνων ἀληθῶν, ἐπαίνων ἐξερχομένων ἐκ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας τοῦ ἐπαινοῦντος. Ὅταν δὲ οὕτως ἀπαξ καὶ δις ὁ κολακεύων ἀποκρουσθῇ δὲν ἔχει πλέον τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἐκείνου, ὅστις τὸσον ἀποτόμως καὶ ὀρθῶς ἀποκρούει τὴν κολακείαν. Ἡ ἀποστορφή πρὸς τὴν κολακείαν, ἥτις εἶναι αὐτοῦσιον τὸ ψεῦδος, ἐξατφαλίζει εἰς τὸν Χριστιανὸν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἀγαπῶν ἐλικρινῶς αὐτὸν ἀνθρώπος δὲν διστάζει νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτόν πᾶν ἐλάττωμα τὸ ὁποῖον αὐτὸς μὲν δὲν δύναται νὰ διαγνώσῃ, βλέπουσι δὲ πάντες οἱ ἐκτὸς αὐτοῦ. Καὶ εὐγνώμων οὕτως ὁ Χριστιανὸς διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν πρὸς αὐτὸν εἰσηγήσεων διορθώνει τὰ ἴδια ἐλαττώματα, καὶ καθίσταται τελειότερος, καὶ πλησιέστερος εἰς τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν αὐτοῦ. Ἡ κολακεία εἶναι ἀπὸ δολιχῆς ὁποῖος δηλητηριάζει καὶ φθείρει τὴν ἡθικὴν τοῦ ἀνθρώπου ὑπόστασιν, καὶ ὁ Χριστιανὸς τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλήθεια ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ ἐπιμελῶς τὴν κολακείαν καὶ περιβάλλων τὴν ἀλήθειαν δι' ἀγάπης, νὰ σώζῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπαλλάσσῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ τύφου καὶ τῆς οἰήσεως, ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ταπεινώσεως, ὧν μὴτὴρ θηριώδης εἶναι ἡ κολακεία, Χριστιανοὶ μου. Ἄς ἀποφεύγωμεν τὴν κολακείαν, ὡς μέγιστον ἐχθρὸν ἡμῶν, καὶ ἄς καθυγιαζώμεν τοὺς λόγους καὶ τὰ αἰσθητά ἡμῶν διὰ τῆς ἀληθείας, ἥτις καὶ μόνη ὁδηγεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν ζωὴν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΤΩΝ ΑΣΙΚΗΔΩΝ

Τῆς Ρούμελης οἱ ἀσικῆδες καὶ τοῦ Μωρητῆ οἱ λεβέντες
Στὰ Ντερβενάκια κείτονται, κορμιά χωρὶς κεφάλια
Στρώμα ἔχουνε τῇ μαύρῃ γῇ, προσκέφαλο τῆς πέτρες,
Κι' ὅσοι διαβάτες κι' ἂν περνῶν, οὔλοιοι τοὺς χαιρετᾶνε·
— Κορμιά, ποῦν' τὰ τουφέκια σας, καὶ ποῦναι τάρματά σας;
— Δὲ λὲς ποῦν' τὰ κεφάλια μας, μὲν' λὲς ποῦν' τάρματά μας;

ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ

«Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδὲ βάλῃτε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων» (Ματθ. Ζ', 6). Τοὺς λόγους τούτους ἐνεθυμήθη προχθές, ὅτε ἐν ἐφημερίδι τῆς Κων)πόλεως ἀνέγνωσα τὰδε·

«Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀπεβίωσεν ἐν Στρωμνίτῃ τῆς Μακεδονίας γραῖα γυνή, ἥτις μίαν ἐβδομάδα πρὸ τοῦ θανάτου τῆς ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην τῆς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς. Ἡ γραῖα ἀφῆκεν ἐντολὴν εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῆς, ἐὰν ἀποθάνῃ, νὰ τὴν θάψωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν νεκροταφεῖον καὶ δι' Ἑλλήνων ἱερέων, διότι ἔζησε πάντοτε πιστὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν. Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἔδωκεν εἰς τὰς θυγατέρας τῆς ἐκ φόβου μὴ μετὰ θάνατον ὁ βουλγαρίζων υἱὸς τῆς τολμήσῃ καὶ τὴν ἐνταφίανσιν μὲ βουλγαροὺς ἱερεῖς εἰς τὸ βουλγαρικὸν νεκροταφεῖον.

Ὅτε ἐπὶ τὸν ὁ θάνατος, ὁ βουλγαρίζων υἱὸς ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ οἴκου τοὺς προσελθόντας διὰ τὴν κηδεῖαν ὀρθόδοξους ἱερεῖς καὶ ἀμέσως προσεκάλεσε τὸν βούλγαρον ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον μετὰ τῶν ἱερέων τοῦ πρὸς κήδευσιν τῆς μητρὸς του.

Ἀμέσως αἱ θυγατέρες τῆς ἀποθανούσης μετέβησαν καὶ ἀνεκοίνωσαν τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν Ἑλληνα Μητροπολίτην κ. Γερμανόν. Οὗτος δὲ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν μετέβη εἰς τὸ διοικητήριον, ἔκαμε τὰς παραστάσεις του τῇ καίμακάμῃ καὶ ἐγνώστοποίησε τὴν τελευταίαν θέλησιν τῆς θανούσης. Ὁ καίμακάμης διέταξεν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ φροντίσωσι νὰ ἀναβληθῇ ἡ κηδεῖα διὰ τὴν ἐπιούσαν, διότι ἦτο 12 1)2 τουρκιστί.

Ἀφοῦ ὁ Μητροπολίτης ἔλαβε τὸν λόγον τοῦ Καίμακάμη ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ἐνεκεν τῆς ὥρας δὲν ἐπετρέπετο ἡ κηδεῖα καὶ διότι ἔπρεπε καὶ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ διευκρινισθῇ τὸ ζήτημα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ διοικητήριον. Μετὰ τὰς παραστάσεις ὅμως τοῦ Μητροπολίτου μετέβη καὶ ὁ βούλγαρος ἐπίτροπος ὅστις κατ' ὁρώσεως διὰ διαφόρων ραδιοϋργῶν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου νὰ καταπείσῃ τὸν καίμακάμη νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν πρὸς ταφὴν τῆς νεκρᾶς. Ἡ κηδεῖα, ἥτις ἐγένετο τῇ 1 τουρκιστί, παρηκολούθειτο ὑπὸ πολλῶν Βουλγάρων καὶ ὑπὸ περιπολίας. Αἱ θυγατέρες τῆς δὲν μετέβησαν εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς μητρὸς των, ἥτις οὕτω παρὰ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς καὶ τὰς τελευταίας θελήσεις τῆς καὶ παρὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα ἐκηδεύθη ὑπὸ βουλγάρων!»

Ὡς ἕκαστος βλέπει, τὰ ἄγρια πάθη τῶν Βουλγαρικῶν λύκων οὔτε οἰκογενειακῆς εἰρήνης οὔτε θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τελευταίων ἐντολῶν φέδονται. Τούναντίον μάλιστα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, εἰς ὄργανον καταδιωγμοῦ τῶν ἐναντίων μεταχειρίζονται. Ταῦτα πάντως προβλέπων ὁ θεὸς Διδάσκαλος ἐφρόντισε ρητῶς καὶ σαφῶς νὰ παραγγεῖλῃ. «Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλῃτε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων, δηλ. μὴ μεταχειρισθῇτε ποτὲ τὴν θείαν μου διδασκαλίαν, τὴν ἀγίαν μου Ἐκκλησίαν εἰς εὐτελεῖς σκοποὺς, εἰς πολιτικὴν ἐπικράτησιν κλπ. Εἶναι ἀγία, εἶναι μαργαρίτης καὶ δὲν

πρέπει νὰ ριθῇ εἰς τοὺς κύνας καὶ ἐνώπιον τῶν χοίρων καὶ οὕτω μολυνθῇ. Εἶναι πολὺ ὑψηλότερα καὶ τιμιώτερα ἢ πάντα τὰ ἄλλα ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀγαθὰ, καὶ λοιπὸν φροντίσετε νὰ φυλάξετε αὐτὴν ἀγνὴν καὶ ἀπηλλαγμένην τῶν πολλῶν καὶ συνήθων παθῶν σας».

Κατόπιν προσέθηκεν εἰς ταῦτα καὶ τὸ ἄλλο ὁμοίως σημαντικώτατον διδάγμα, ὅτι γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς ὁπαδοῦ αὐτοῦ θὰ εἶναι οὐδὲν ἄλλο τὸσον ὅσον ἡ ἀγάπη, ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντα τὸν κόσμον καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς ἀκόμη, ὅτι δὲ τοῦτο θὰ εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς νέας αὐτοῦ θρησκείας. «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι μαθηταὶ μου ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν».

Καὶ τώρα τί κάμνουν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ οἱ Βούλγαροι, οἱ λεγόμενοι Χριστιανοί; Τοῦτο μᾶς τὸ λέγει ἡ ἀνωτέρω εἰδησις περὶ τῶν τελεσθέντων ἐν Στρωμνίτῃ. Ἀντὶ ἀγάπης ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ γεννῶσιν ἐχθρας καὶ ἀποσπῶσι τὰ τέκνα ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ ἀδελφία ἀπ' ἀλλήλων. Ἀντὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν τελευταίαν θέλησιν καὶ πρὸς τὰς εὐσεβεῖς πεποιθήσεις τῶν Χριστιανῶν καὶ ὀρθόδοξων Ἑλλήνων μεταχειρίζονται τὰς ἀλλοθρήσκους Ἀρχάς, ἵνα ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ἐναντιοφρονούντας τὴν ἀσεβῆ θέλησιν αὐτῶν. Καὶ σημειώτεον ὅτι διαπράττει ταῦτα οὐχὶ ἡ συμμορία τοῦτου ἡ ἐκείνου τοῦ Βουλγάρου προπαγανδιστοῦ, ἀλλ' αὕτη αὕτη ἡ λεγομένη Χριστιανικὴ—Βουλγαρικὴ Χριστιανική, ἐννοεῖται—ἐκκλησία. Ἡ ἐκκλησία ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐδιδάχθη μὲν ὑφ' ἡμῶν καὶ ἐσυνήθισε νὰ λέγῃ ἀπὸ στήθους τὸ Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου κλπ., ἀλλ' οὕτε ἐνόησεν οὔτε ἠκολούθησε τοῦτο ποτὲ φαίνεται ὅτι εἶναι ὁλωσδιόλου ἀνώτερον τῶν δυνάμεων καὶ παντάπασιν ἀλλότριον τῆς φύσεως αὐτῆς τοιαύτη περὶ εἰρήνης καὶ ἀγάπης διδασκαλία!

Ταῦτα βλέπων ἀναγκάζεται ἕκαστος ἀληθὴς Χριστιανός, νὰ λυπῇται διὰ τὴν βεβήλωσιν τῶν θείων διδασμάτων τοῦ Ἰησοῦ· ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὡς πρὸς τινὰ πράγματα μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπότητος ἀντὶ νὰ προχωρῇ πράγματι ὀπισθοχωρεῖ ἡ ἀρχαιότης οὐδέποτε ἐγνώρισε τοιοῦτους θρησκευτικούς πολέμους· οἱ ἀνθρώποι ἐκείνοι διὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ πάθη αὐτῶν ἐπολέμησαν πολλάκις πρὸς ἀλλήλους, ἀλλ' ἡ θρησκεία, ἥτοι ἡ λατρεία τοῦ θεοῦ καὶ αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις τῶν ἀνθρώπων, πάντοτε ἔμειναν παρὰ πᾶσι σεβασταὶ καὶ ἐκτὸς πάσης διαμάχης.

Σήμερον δὲ ἀνθρώποι διατεινόμενοι ὅτι εἶναι Χριστιανοί, δηλ. μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ ὅτι ἔχουν κατὰ τὴν θείαν Ἐκείνου διδασκαλίαν γνώρισμα τὴν καθολικὴν πρὸς πάντας ἀγάπην, μεταχειρίζονται αὐτὴν ταύτην τὴν θείαν τοῦ Ἰησοῦ θρησκείαν, ἵνα διεγείρωσι διχονοίας καὶ ἐριδας μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, μεταξὺ ἀδελφῶν! Ἐνώπιον τοιαύτης λυπηρᾶς θέας οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ πράξῃ ὁ γνήσιος Χριστιανὸς ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ τοῦ Σωτῆρος «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν» καὶ νὰ εὐχεται εἰς τὸν δοτήρα παντὸς ἀγαθοῦ νὰ καταπέμψῃ ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον καὶ δὴ καὶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ φῶς αὐτοῦ.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΤΑ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ

Γ'

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνον οἱ Πιστοὶ ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν κοινὴν προσευχὴν. Οἱ Κατηχούμενοι εὐχονται κατ' ἴδιαν ἐν ᾧ ὁ Διάκονος στρέφεται πρὸς τοὺς πιστοὺς, ἥτοι τοὺς βεβαπτισμένους ἤδη Χριστιανούς, καὶ καλεῖ τού-

τους ἵν' ἀπὸ κοινοῦ κλῆρος καὶ πιστοὶ ἀπευθύνωσι δεήσεις πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.— «Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.»

Καὶ οἱ πιστοὶ πρὸθυμοὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν ἐξαίτουνται τὸ Θεὸν ἕλσος ὑπὲρ αὐτῶν ψάλλοντες διὰ τοῦ χοροῦ τὸ Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ὁ Διάκονος συνεχίζων διατυπῶν τὴν δεήσιν, τὴν ὁποῖαν ἀπευθύνουσι πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων· ἵνα ὁ Κύριος εὐσπλαγχνισθῇ αὐτούς, καὶ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἀποκαλύπτων εἰς αὐτοὺς τὸ Εὐαγγέλιον δι' οὗ θὰ δυνηθῶσι ν' ἀποδώσι καὶ αὐτοὶ δικαιοί, καὶ ἐνώων αὐτοὺς ὡς μέλη γνήσια πρὸς τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν Κύριον ὡς ἐκ στόματος πάσης τῆς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας δέσται αὐτοῦ λέγων. Σῶσον ἐλέησον, βοήθησον καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, διὰ τῆς Θεῆς Χάριτος Σου, Θεὲ ἡμῶν. Καὶ ὁ λαὸς συνενῶν τὴν φωνὴν αὐτοῦ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Διακόνου λέγει.—Κύριε ἐλέησον.

Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐκείνοι, οἵτινες ἀξιοῦνται ἰδιαίτερας εὐχῆς καὶ δεήσεως τῆς Ἐκκλησίας, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸ ἐκείνου ὅστις δέσται ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἡ κλίσις αὕτη ἀναφέρεται εἰς Ἐκείνον οὕτινος δέονται· εἰς τὸν Κύριον. Τοῦτο βλέπομεν μέχρι σήμερον πραττόμενον ὑπὸ παντὸς Χριστιανοῦ ἐξαίτουμένου παρὰ κληρικοῦ δεήσιν πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Καὶ καλοῦνται λοιπὸν καὶ οἱ Κατηχούμενοι ἵνα κλίνωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ δεχθῶσι τὴν διὰ τῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Κύριον εὐχῆς εὐλογίαν. Καὶ ἐφ' ὅσον κλίνουσι τὰς κεφαλὰς οἱ κατηχούμενοι ὁ λειτουργὸς δέσται τοῦ Κυρίου τοῦ ἐν ὑψηλοῖς κατοικοῦντος, καὶ ἐπιβλέποντος ἐπὶ τῶν ταπεινῶν, Ἐκείνου, ὅστις τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἐξαπέστειλεν, ἵνα σώσῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων δέσται λέγομεν αὐτοῦ, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῶν Κατηχουμένων, οἱ ὁποῖοι κλίνουσι ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν αὐχένα αὐτῶν, καὶ καταξιώσιν αὐτοὺς ἐν τῇ καταλλήλῳ καιρῷ νὰ λουθῶσιν ἐν τῷ λουτρῷ τῆς ἀναγεννήσεως, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ λάβωσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα τῆς ἀγιοτήτος καὶ ἀγνότητος, καὶ ἐνώσῃ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν συγκαταριθμῶν αὐτοὺς μετὰ τῆς ποιμνῆς αὐτοῦ τῆς ἐκλεκτῆς. Καὶ διατὶ πάντα ταῦτα τὰ αἰτήματα πρὸς τὸν Κύριον; Διὰ νὰ δοξάζωσιν, ἐκφωνεῖ ὁ λειτουργός, τὸ πάντμικον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κ.λ. Καὶ ὁ λαὸς συνεύχεται λέγων. Ἀμήν. Γένοιτο δὴλα δὴ.

Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν ταύτην ὁ ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ ἱερὸν ἀντιμῖνσιον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς. Τὸ ἀντιμῖνσιον εἶναι ὕφανσμα τετράγωνον, λινόν, ἔχον ἐν ἐκάστῃ μὲν γωνίᾳ τὴν εἰκόνα ἐνὸς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ μέσῃ δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου. Ἐκτὸς τούτων τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων εἰκόνων, φέρει καὶ ἄλλας σχετικὰς, τὴν Σταυρώσιν, τὴν Ἀνάστασιν, ἢ τὰ ἐμβλήματα τοῦ Πάθους καὶ τῆς Σταυρώσεως, ὡς καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Θυσιαστήριον Θεῖον καὶ ἱερὸν, ἱεουργηθὲν τοῦ τελειοῦ δι' αὐτοῦ τὰς θείας ἱεουργίας.» Τὰ ἀντιμῖνσια ταῦτα ἔχουσι χρυσοῦ διὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου, καὶ φέρουσι τεμάχια ἀγίων μαρτυρικῶν Λειψάνων. Τὰ ἀντιμῖνσια ταῦτα, ὡς καὶ προηγουμένως ἐγράψαμεν, εἶναι αἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Χριστιανοῖς κινηταὶ τράπεζαι, ἢ τὰ φορητὰ θυσιαστήρια, ἅπερ καὶ ξύλινα ἦσαν, καὶ ὧν ἡ ἀνάγκη ἐνωρὶς μὲν ἐγένετο ἐπαισθητὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ δὴ ἐν στρατευσίμοις τῆς Πολιτείας καιροῖς, ὅποτε ἡ μεταβατικὴ κατάστασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον τοσούτου Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, τῶν Χριστιανῶν στρατιω-

τῶν δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἔχωσι μόνιμον καὶ ἀκίνητον θυσιαστήριον. Ἰδίᾳ δὲ ἐπιβλητικωτέρα κατέστη ἡ ἀνάγκη αὐτῇ μετὰ τὴν εἰκονομαχίαν, καὶ μάλιστα ἐν αὐτῇ, ὅτε ἀνετρέποντο τὰ θυσιαστήρια, τὰ περιέχοντα ἱερὰ μαρτυρικά λείψανα. Ἐξαπλοῦται δὲ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ Ἀντιμίνσιον διότι μετὰ μικρόν, ἐξερχομένων τῶν Κατηγουμένων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμυήτων καὶ μὴ ἔχόντων τὴν ἐξουσίαν νὰ μετέχωσι τῶν μυστηρίων, ἀρχεῖται ἡ κυρίως Λειτουργία, ἡ ἀναίμακτος Θυσία, ἡ Λειτουργία τῶν Πιστῶν λεγομένη.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Δὲν παραδέχομαι τὸ δυνατόν τῆς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀφομοιώσεως ἐνδὸς στοιχείου ὑπὸ ἐτέρου. Ἐὰν δὲ τοιοῦτόν τι τεθῇ ὡς πιθανόν, ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον ἀντὶ νὰ ἀφομοιωθῇ, δύναται μᾶλλον νὰ ἀφομοιωθῇ δυνάμει τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ πνεύματός του.

Γεώρ. Μπούσιος

Βουλευτὴς Σκοπίων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Ὁ Ἄθμος Γαλαξειδιωτῶν ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ σονδρομὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δρ. 25.

Ὁ κ. Νικόλαος Σ. Κουλούρης (Ἀτλάντας) δολλ. 5.

Ἡ Ἀδελφότης Ἀγάπη Ἀγαθουπόλεως φρ. 5.

Ὁ κ. Γ. Νιωτάκης δρ. 5.

Ὁ ἱερεὺς Θ. Σαλβαράς (Βρησᾶς) δρ. 2.

Ὁ κ. Ἐμμ. Διαλυνάκης (Ἀγ. Βασιλείου Κρήτης) φρ. 20.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Ν. Σ. Ε. τρεῖς μαθήτριά: γρ. 30, ἄνδρ. Δ. γρ. 20, ὁ κ. Ν. Σ. Ε. γρ. 10 ἤτοι ἐν ὅλῳ γρ. 60.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Β. Σ. Ἐν ταῦθα. Μετὰ λύπης ἀνέγνωμεν καὶ ἡμεῖς ταύτην τῷ «Σκρίπ», θερμὸν προδίδοντα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ φύλλου. Ἄνωχώς οὕτε τὸ ὄνομα τοῦ κατακρατοῦντος τὰ «Πατρία» ἀναφάνηκε ὅπως ἐξέ-ἐγξωμεν, οὔτε ἰδιαίτερος, καθ' ἃ ἐδικαιούμεθα νὰ ἀξιολογήσῃ κατέστησεν ἡμῖν γνωστὴν τὴν ἀτοπὸν.—Α. Π. Ν. Σῦρον, Χρ. Δημητσοῦ, Στ. Β. Α. Χαλκηδόνα, Στ. Π. Κ. λ. ν. Ἀπεστάλησαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμία, δημοσιεύεται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένη προθεσμία ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου δριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ., πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν,

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἡ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλ.

2 » » » » » 1 ἔτους »

2 1/2 » » » » » 2 ἐτῶν »

3 » » » » » 4 » »

4 » » » » » 5 » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν

πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτῇ τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΗΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.

Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησία χρεωγράφων.

Τμήμα ἐμπορίου.

Τμήμα ἀσφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλι-

κὲς «Φοῖνιξ».

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1/4 ο)ο » μετὰ ἑξ μῆνας

4 1/2 ο)ο » μετὰ ἐν ἔτος

5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη

5 1/2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλεονέκτους

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο)ο ὀλιγώτερον.

Ἡ περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποσσαράκου, πωλοῦνται εἰς Κουρεῖον τοῦ Ὑποφ. Φιλεκατευσταῖς.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδότης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἰδιόκτητον Ἐργοστάσιον

77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 77

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Γ'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 25 Ὀκτωβρίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1 Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000	
1 Κέρδος..... ἐκ	»	25,000	
1 Κέρδος..... ἐκ	»	10,000	Μία δραχμὴ ἐκαστον γραμμάτιον
3 Κέρδη..... ἐκ	»	5,000	τιον ἰσχύον διὰ
5 Κέρδη..... ἐκ	»	1,000	μίαν κλήρωσιν.
411 Κέρδη..... ἐκ	»	100	
578 Κέρδη..... ἐκ	»	50	

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίων ἀρχῶν, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμαρχὰς καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων, πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήναις. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ